

[Ingerlise Koefoed]

Nu har kulturministeren bevilget 0,5 mill. kr. for 1987, hvad der jo dog er et lille plaster på såret, og det regner jeg da også helt bestemt med at man vil være glad for ude i Amtsrådsforeningen.

Kulturministeren sagde, at Amtsrådsforeningen ikke havde givet noget tilsagn om at bevilge nogen penge. Det svarer meget dårligt til de oplysninger, som jeg har fået, og som vi løbende har fået bl.a. fra Danmarks Teaterforeninger.

I en artikel – ganske vist i Land og Folk, men dog en artikel, hvis indhold svarer til mange andre artikler, der har været, bl.a. en artikel i Politiken nogenlunde på samme tidspunkt, den 22. april 1987 – står der, at Amtsrådsforeningen på et møde i bestyrelsen den 2. januar enstemmigt har vedtaget at anbefale, at amterne ekstraordinært bevilger et tilskud, der er øremærket til teaterforeningerne. Det tilskud har vi så fået refereret skulle være 3 mill. kr., og det passer også, efter hvad der står i denne artikel, for der står: »Efter vanlig praksis indebærer det, at staten giver refusion, dvs. doubler op, således at det samlede beløb vil ende på 6 mill. kr.«

Jeg har ikke fra Danmarks Teaterforeninger eller andre, som jeg har talt med i denne forbindelse, også folk fra Amtsrådsforeningens bestyrelse, fået afkræftet, at man havde givet løftet om at give 3 mill. kr., hvis staten bevilgede yderligere 3 mill. kr.

Der er flere gange blevet henvist til, at nu skal vi jo snart have en teaterlovsrevision, og så må vi klare dette her problem i forbindelse med teaterlovsrevisionen. Så synes jeg, det er vigtigt at gøre Folketinget opmærksom på, at den teaterlovsrevision har vi ventet på uendelig længe.

Da den socialdemokratiske regering var gået af, meddelte den kulturminister, som vi fik dengang, at nu havde hun nedlagt det teaterlovrevisionsudvalg, der arbejdede med en ændring af teaterloven, og hvor der skulle have foreligget en betænkning i løbet af et års tid. Gennem en flertalsbeslutning her i Folketinget blev det pålagt hende at nedsætte et nyt teaterlovrevisionsudvalg, og det er det udvalg, der nu har arbejdet længe, og som, efter hvad vi har fået at vide, vil afgive betænkning meget snart, en betænkning, som forhåbentlig vil kunne resultere i et nyt teaterlovsforslag engang i løbet af den næste folketingssamling.

Jeg synes faktisk ikke, det ville have været så vanskeligt for Folketinget at bevilge et ekstra tilskud til teaterforeningerne for den forholdsvis korte periode, der vel nu endelig må være tilbage, indtil vi får revideret teaterloven. Det ligger jo sådan, at på årsmøde efter årsmøde, generalforsamling efter generalforsamling, i de forskellige teaterforeninger og i Danmarks Teaterforeninger er politikerne blevet gjort opmærksom på det store problem, at 65 pct. af teaterbevillingerne går til landsdelsscenerne og 35 pct. til andre scener, at teaterforeningerne på grund af stærkt stigende forestillingspriser får sværere og sværere ved at klare sig, og at de høje billetpriser betyder, at man ikke længere tør binde sig til forestillinger, der ikke er, om jeg så må sige, helt sikre sællerter.

Den krise, der er i teaterforeningerne for øjeblikket, fremhjelper og støtter den tendens, som hr. Poulsgaard gjorde opmærksom på heroppefra, nemlig at det bliver de mere velstillede, og det mere, om jeg så må sige, borgerlige teaterpublikum, der bruger teatrene.

Teaterforeningerne gør opmærksom på, at de ikke længere tør binde sig så meget til gruppeteater, at de ikke længere tør binde sig så meget til børneteater, fordi de skal være sikre på at kunne sælge de forestillinger, de tilbyder, sådan at de får fulde huse.

Jeg har også i mange, mange år gjort opmærksom på, at en forestilling gennemsnitlig koster en teaterforening 32.000 kr., og gennemsnitsindtægten på den ligger på 20.000 kr.

Alt det har vi vidst længe, og alt det burde vi naturligvis have gjort noget ved for længe siden. Det er ikke sikkert, at den støtteordning, som man vel fortsat skal have til teater, skal være udformet præcis sådan, som den er i dag, når teaterloven bliver revideret. Det er ikke sikkert, at man ikke i stedet for at give billettillskud, eller hvad man nu giver for øjeblikket, skal give tilskud efter nogle andre kriterier, efter antallet af forestillinger, efter hvor langt man rejser, efter eksperimenter eller ikke eksperimenter, alt hvad man nu kunne forestille sig at ændre på.

Men sikkert er det i hvert fald, at ønsker man, at teaterforeningerne skal overleve bare nogenlunde, indtil teaterlovsrevisionen er i land, så burde man være villig til at hjælpe dem igennem overgangsperioden. Der er